

ГЕНДЕРНІ ОСОБЛИВОСТІ ЗАХИСНИХ
МЕХАНІЗМІВ ПІДЛІТКІВ
В УМОВАХ ВОЄННИХ ДІЙ

*Д. В. Бур'яненко, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. С. Жуковського «ХАІ»*

*О. А. Якас, здобувачка вищої освіти
Національний аерокосмічний університет
ім. М. С. Жуковського «ХАІ»*

У проблематиці гендерної психології, використання психологічних захистів під час війни, нині існує дефіцит інформації. Під час розгляду проблеми гендерних відмінностей слід враховувати неоднозначність цієї категорії. Гендер, будучи фундаментальною характеристикою, виявляє свої специфічні особливості всіх рівнях функціонування людини.

Проблема досліджень детермінант гендерних відмінностей у психічній сфері є однією з найактуальніших проблем у дослідженнях гендерної психології та процесів психічної адаптації.

На підставі проведеного теоретичного дослідження можна зробити наступні висновки. Підлітки жіночої статі достовірно частіше використовували захисний механізм регресії, компенсації та реактивної освіти. Реактивне утворення пов'язане зі стримуванням емоції радості володіння, наявності. Схильність до радості, за даними М. С. Пономарьової, у віці 10-11 та 14-15 років виражена більше у дівчаток. Жінки у свою чергу краще кодують експресивне вираження щастя.

Полотипічними захисними механізмами підлітків чоловічої статі служили інтелектуалізація та придушення. У нашій культурі хлопчиків з раннього дитинства вчать не показувати своїх почуттів, тому юнаки навчаються їх приховувати та не демонструвати оточуючим. Згодом придушення як вид захисту, що дозволяє вимикати зі свідомості неприйнятні почуття та імпульси, стає одним із найбільш характерних для чоловіків видом психологічного захисту.